

ת"ד 4624/09/20 - מדינת ישראל נגד ניקולאי וירטהיים

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 4624-09-20 מדינת ישראל נ' וירטהיים
בפני כבוד השופטת עידית פלד

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניקולאי וירטהיים

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, אי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה בניגוד לתקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה, והתנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 10.08.2020 בשעה 21:10 או במועד הסמוך לכך נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג הונדה ברחוב יצחק בן צבי בחדרה, מכיוון צפון לדרום, והתקרב לצומת עם רחוב אסירי ציון; אותה שעה רכב גבריאל גרושקין על אופנוע מסוג קואנג ברחוב יצחק בן צבי מכיוון דרום לצפון והתקרב אל הצומת הנ"ל ממול לכיוון נסיעת הנאשם; והנאשם נהג בחוסר זהירות, בכך שהחל לפנות שמאלה מבלי שנתן תשומת לב מספקת לדרך, לא נתן זכות קדימה לרכב המעורב שהגיע מול כוון נסיעתו, וגרם לתאונה בכך שפגע בו. כתוצאה מהתאונה, נחבל רוכב האופנוע חבלות של ממש בכך שאובחן עם שבר במסרק 1 ולחבלות נוספות, נזקק לגבס וכן לאשפוז עד ליום 12.08.2020, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. הנאשם, באמצעות בא כוחו, הודה בנהיגה במקום ובזמן, בתאונה ובתוצאותיה, אך כפר בעבירות המיוחסות לו.

4. ההוכחות נשמעו ב-2 מועדים ביום 11.1.22 וביום 21.6.22.

5. מטעם המאשימה: העידה שוטרת בת שבע עובדיה אשר הגישה דוח פעולה בצירוף 2 תמונות וסרטון

מהזירה (ת/1); העיד הנהג המעורב מר גבריאל גרושקין, אשר הגיש סיכום אשפוז (ת/2); וכן העידה בוחנת תנועה-לינור רוסינוב אשר הגישה הודעת נהג תחת אזהרה מתאריך 11.8.20 (ת/3), הודעת נהג תחת אזהרה מתאריך 26.8.20 (ת/4), סקיצה נהג (ת/5), דוח בוחן (ת/6), דו"ח פעולה (ת/7), לוח תצלומים ודיסק תמונות (ת/8), סקיצה וממצאים (ת/9), תרשים תאונת דרכים (ת/10), ומזכר (ת/11).

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

6. לאחר שמיעת הראיות, סיכמו הצדדים טיעוניהם בעל פה.

7. לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, ולנוכח התרשמותי הישירה מהעדויות, השתכנעתי מעל לכל ספק סביר כי התאונה התרחשה כפי שמתואר בכתב האישום, וכי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים.

דיון והכרעה

8. בענייננו, אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב פרטי הונדה, במועד ובמקום המצוינים בכתב האישום; ואותה שעה רכב הנהג המעורב על אופנוע ממול לכוון נסיעת הנאשם. ואין גם מחלוקת בדבר ההתנגשות בין רכבו הפרטי של הנאשם לבין האופנוע, וגרימת החבלות של ממש לנהג האופנוע המעורב כמתואר בכתב האישום.

אלא שלטענת הנאשם, הוא אינו אחראי לקרות האונה, ולא החל לפנות שמאלה; אלא אירוע התאונה נגרם בשל אשמו של נהג האופנוע המעורב, אשר סטה לנתיבו והתנגש בו לעבר חזית רכבו. (עמוד 2 שורות 12-13 לפרוטוקול).

9. השוטרת עובדיה בת שבע ציינה בדוח פעולה (ת/1) "במהלך משמרת לילה יחד עם השוטר אליהו התקבל האירוע הנל בהגעתי למקום פגשתי בצוותי מדא שפינו את רוכב האופנוע גבריאל ... שנפגע פגיעת ראש וגפיים ופונה במצב בינוני לבית החולים האופנוע ... נשאר הפוך על הכביש עד הגעת בוחן תנועה כמו כן אציין כי עקב התאונה מיכל הדלק התחיל להישפך עירייה עודכנה. האופנוע שייך לחברת אושי אושי לכן יצרתי קשר עם החברה שמסרה כי הבעלים יגיעו למקום. בשלב זה הנמצאים במקום הפנו אותי לנהג הרכב ניקולאי ... אשר נהג ברכבו מסוג הונדה ... שמסר לי כי הוא הגיע מכיון תחילת רחוב יצחק בן צבי ובא לפנות שמאלה לאסירי ציון ציון כי אותה וברגע שבא לפנות שמע בום מסר כי לא ראה את האופנוע שהגיע כי לא היו לו אורות מקדימה לטענתו. אציין כי נשאל האם זקוק לטיפול רפואי מסר שכרגע לא והוא בסדר ואולי התפנה עצמאית. שותפי עידכן בשלב זה את הבוחנת שמסרה כי היא מגיעה למקום וכרגע להמתין. כאשר הבוחנת אלינור הגיעה למקום מסרה לגרור את הקטנוע לתחנת משטרה והחלה לבצע פעולות בסיסיות הפעולות הגרר הגיע למקום וגרר את הקטנוע. אציין כי במקום יש מצלמות על הצומת בה קרתה הועבר לבוחנת. כמו כן הגיע בעל המסעדה אליין ... לקח אחריות על הקסדה ואת הארגז של הקטנוע ולקח את זה עימו. בנוסף הגיעו מהעירייה ושפכו חול על הדלק שנשפך. עזבנו את המקום, הכביש נפתח לתנועה כרגיל."

השוטרת עובדיה גם צילמה תמונות וסרטון מצלמת גוף, אשר צורפו לת/1.

בחקירתה הנגדית העידה השוטרת עובדיה, כי "הגעתי אחרי שכוחות מד"א היו במקום והוא בא ואמר שהוא כבר הזיז את הרכב לחנייה שסמוכה למקום האירוע. ... אני לא יודעת מתי מד"א הגיעו. אני מעיינת בדוח הפעולה ורואה שהאירוע שוגר בשעה 21:14 ואני הגעתי ב-21:16. עניין של שתי דקות שאני הגעתי, אבל יכול להיות שדיווחו לנו מאוחר. אבקש להוסיף שמצוין שהמודיע זה מד"א כך שההודעה הייתה אחרי שהם הגיעו למקום"; ו"סביר להניח" שחלפו לפחות מספר דקות מרגע האירוע ועד שהגיעה למקום (עמוד 6 שורות 15-24). השוטרת עובדיה אישרה, כי בסרטון נשמע הנאשם אומר לה את המילים "עוד לא פנית": "עכשיו בסרטון שמעתי את זה. אני לא זוכרת ששמעתי את זה בשטח. ורואים בסרטון שתוך כדי אני מדברת עם השוטרת. ... ככל הנראה לא שמעתי. אם לא רשמתי בדוח הפעולה אז כנראה לא שמעתי גם דיברתי עם השוטרת אז יכול להיות שהוא אמר את זה ולא שמעתי. ... כתבתי שהוא מסר לי שהוא אותה ובה לפנות. ... כמו שרשום, בא לפנות." (עמוד 6 שורות 3-14). השוטרת עובדיה נשאלה גם באשר למצלמות שצונו בדו"ח והעבירה את המידע הזה לבוחנת, והשיבה: "אם רשמתי סביר להניח שזה נכון אבל אני לא זוכרת בדיוק איפה." (עמוד 6 שורות 31-33).

10. כעולה מהמסמכים שערכה בוחנת התנועה (דו"ח הבוחן ת/6, סקיצה וממצאים ת/9, תרשים ת/10, לוח תצלומים ת/8, דוח פעולה ת/7, ומזכר-ת/11) עולה, כי הבוחנת הגיעה למקום זירת התאונה בשעה 21:48, לאחר שהנהג המעורב הפצוע פונה, והנאשם הזיז את רכבו הפרטי; במקום דרך עירונית, צומת T, רחוב בן צבי חד-מסלולי דו-סטרי נתיב אחד לכל כיוון, רחוב אסירי ציון חד-מסלולי דו-סטרי נתיב אחד לכל כיוון, אין סימונים; מזג האוויר בהיר, ראות לילה טובה, תאורת רחוב פועלת; שברי רכב מפוזרים בצומת בנתיב נסיעת האופנוע ובכניסה לרחוב אסירי ציון, ללא סימני בלימה; שדה הראיה של הנאשם "פתוח לפניו ממקום התאונה למרחק של 50 מ' מדוד ויותר, ניתן להבחין בכל רכב מגיע ממול", ושדה הראיה של האופנוע המעורב "פתוח לפניו עד מקום התאונה למרחק של 50 מ' מדוד ויותר. ניתן להבחין בכל רכב מגיע ממול"; הרכבים נמצאו תקינים; נזק תאונתי לרכב הפרטי בחזית כולל פגוש קדמי, גריל, מעיכה על מכסה המנוע צד ימין, מעיכה בכנף קדמי ימין; נזק תאונתי לאופנוע בחזית, פלסטיקה נשברה, ידי בלם צד שמאל התעקמה, שוכב על דופן שמאל, ארגז האופנוע התנתק; היה מגע בין חזית האופנוע לחזית צד ימין של הרכב הפרטי; ונקבע, כי על פי מיקום שברי הרכבים ומיקום האופנוע המגע בין הרכבים היה בנתיב נסיעתו של האופנוע; והגורם לתאונה היה אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה לרכב הבא ממול מצד נהג הרכב הפרטי - הנאשם.

בעדותה בבית המשפט, באשר לגרסת הנאשם שרוכב האופנוע סטה לנתיבו, העידה הבוחנת "שעל פי דוח הבוחן שערכתי שמבוסס על פי הממצאים מקום התאונה, ... שהמגע בין הרכבים היה בנתיב נסיעתו של רכב ב שזה האופנוע. ... שהטענה לא מתיישבת עם ממצאי השטח." (עמוד 18 שורה 23 - עמוד 20 שורה 2 לפרוטוקול דיון 21.6.22).

בחקירתה הנגדית העידה הבוחנת, כי לא תפסה מצלמות שהיו בשטח "לא תפסתי, אם הייתי תופסת זה היה מצורף לתיק. ... אני מניחה שבדקתי את זה במקום, ... אם לא נמצא בחומר התייחסות אז כנראה שלא. ... וממה שאני מכירה את מקום התאונה ולפי זה שלא התייחסתי לדוח הבוחן אז כנראה שלא מצאתי מצלמות. ... שאם לא כתבתי אז כנראה לא מצאתי." (עמוד 20 שורות 5-21). באשר לאפשרות תזוזת מקום השברים ומקום שכבת האופנוע - "קשה לי להאמין ששברים שנמצאים בתוך הרחוב אסירי ציון כפי שנראה בלוח תצלומים יעופו ממש רוח של משאית, ואנחנו מדברים בין היתר על ארגז אופנוע שהיה בשברים. ... אני מאמינה שאם היה מוזז לפי שהגענו למקום זה הי המצוין על ידי השוטרים. ... הכל יכול להיות. ... הרכב של הנאשם הוזז מהמקום על ידי הנאשם, בנסיעה." (עמוד 22, שורות 2-12); וכשנשאלה האם קיימת אפשרות שבחזית רכב הנאשם נתפסו שברים ושהוא הזיז את רכבו נפלו ממנו השברים,

השיבה: "יכול להיות. ... קיימת, אבל הם צריכים להיות קטנים מאוד כדי שזה יקרה." (עמוד 22 שורות 13-17); ובאשר לאפשרות שאזרחים טובים הזיזו את האופנוע, השיבה: "אני מאמינה שאם האופנוע היה מוזז על ידי האזרחים, והיו גוררים אותו היו נשארים סימני גרירה. ... והאם המישהו היה מרים היה מניח אותו על הגלגלים ורגלית. ... האופנוע עומד על הרגלית במגרש." (עמוד 22 שורות 22-29); וכי נקודת האימפקט היתה "בנתיב נסיעת רכב ב ... לא קבעתי מקום ספציפי בתוך הנתיב. ... זה בנתיב נסיעת רכב ב, אני לא יכולה לקבוע מקום בתוך הנתיב. ... אני קבעתי בתוך הנתיב. ... ובהתייחס לרוחב הכביש כולל ובהתייחס לאיפה נמצא האופנוע לאחר התאונה הוא היה בנתיב נסיעתו. המגע בין הרכבים היה בנתיב נסיעת האופנוע. ... זאת לא היתה תאונה חזיתית אלא תאונה של אי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה לרכב הבא ממול. ... אבל הכל עניין של הזזת שבה היה הרכב הפרטי" (עמוד 23 שורה 14 - עמוד 24 שורה 15).

בחקירתה החוזרת הפנתה הבוחנת להודעת הנאשם, לפיה: "לשאלתי האם האופנוע הוזז מהמקום ענה: "לא הזיז אותו, לא ראיתי את זה. הוא לא הפריע, הוא הפריע אבל לא כל כך כמו שלי. אבל מי היה מזיז, הבחור נפגע." (עמוד 24 שורות 18-21).

הבוחנת תיעדה באופן מפורט וברור את העובדות כפי שבחנה אותן בזירת האירוע, תוך התייחסות לממצאים שנמצאו; נחה דעתי כי מדובר בעדה נייטרלית ונטולת פניות; ועדותה של הבוחנת הייתה מקצועית, עניינית, עקבית, ומהימנה, ונשענה על ממצאים ברורים מזירת התאונה, ולא נסתרה בחקירה נגדית; ועדותה ומסקנותיה מהימנות עלי; ושוכנעתי כי היא משקפת את תהליך התרחשות התאונה.

הבוחנת תיארה במקצועיות את הפעולות שביצעה בחקירת התאונה, ואת אופן הסקת מסקנותיה, ולא היססה לומר מקום שלא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי לגבי סוגיות מסוימות, כגון בדיקת מצלמות בצומת, ואפשרות הזזת האופנוע. דבריה היו עקביים, והיא נתנה הסברים מפורטים לכל אשר נשאלה, ואני סבורה כי עניינים אלה, אליהם הפנה הסניגור, אין בהם כדי לפגוע במהימנותה או במקצועיותה של הבוחנת או לקעקע את מסקנותיה של הבוחנת.

11. נהג רכב האופנוע המעורב העיד בחקירתו בפני, כי "אני זוכר שנסעתי חזרתי ממשלוח לכיוון העבודה, והיה כביש עם שני נתיבים והוא פנה שמאלה והוא היה צריך לתת זכות קדימה והוא לא הביא, ולי לא היה זמן מספיק לבלום ונכנסתי בו. ... תמרורים לא זוכר, תאורה גם לא כל כך, שני נתיבים יש, והוא פנה פשוט שמאלה והוא היה צריך לתת זכות קדימה. ... ראיתי את האוטו לפני אבל לא חשבתי שהוא יפנה במכה, וזהו לא היה לי זמן לבלום. ... נסעתי ישר, ראיתי אותו אבל לא חשבתי שהוא יפנה. ואז כשראיתי אותו כבר פונה זה היה מאוחר ולא היה לי זמן. ... המהירות לא הייתה גבוהה לפני הפנייה. והפנייה הוא עשה אותה לאט לפי מה שאני זוכר. ... כי לא חשבתי בכלל שהוא רוצה לפנות וגם אם הוא רוצה לפנות לא עושים את זה ככה. יש דרך צריך לחכות, לתת זכות קדימה." (עמוד 7 שורה 19 - עמוד 8 שורה 4). כנשאל האם הנאשם עצר לפני הפנייה, השיב תחילה: "לא זוכר", ואישר את הודעתו במשטרה לפיה "לא חושב שהוא עצר" (עמוד 8 שורות 5-28). עוד העיד נהג האופנוע המעורב, כי האופנוע "הוא היה תקין, זה היה אופנוע של העבודה, היה לו ברקס עם אורות." (עמוד 8 שורות 29-30); כי לא הספיק לבלום "כי המרחק ביני לבינו כבר היה קצר. ניסיתי אבל לא הספקתי." (עמוד 9 שורות 2-4); ופגע ברכב "בחלק הקדמי של הרכב איפה שהגלגל ימין" (עמוד 9 שורות 5-6); ו"הרכב היה בדיוק בנתיב שלי, בפנייה" (עמוד 9 שורות 7-8); ו"אני הייתי עם אורות והרכב לפי דעתי גם היה עם אורות." (עמוד 10 שורות 7-8). עוד העיד נהג האופנוע לגבי אחרי התאונה "זה אני פחות זוכר, אני זכור

שנפילתי מהרכב, שכבתי על הרצפה, לא הצלחתי לזוז, לא הצלחתי לדבר. אני זוכר שהייתה התקהלות גדולה מסביב. ולאחר כמה דקות כבר הגיע האמבולנס. ... אני שכבתי. ... יש לי כאבים עד עכשיו בגב שפוגעים בו ביומיום במיוחד בצבא ואפשר להגיד שיש לי טראומה מהאופנועים ומאז לא נגעתי בשום אופנוע. ... היה לי שבר ביד, עשו לי הדבקה בגבה, וכולי הייתי חבלות, בגב שלי, ברגל גם היה לא זוכר היה שם התנפחה לי כל העצם לא יכולתי לדרוך על הרגל, היה לי מים בבטן וזהו פחות או יותר אלה הדברים המרכזיים, נשאר צלקות ושיקום." (עמוד 9 שורה 11 - עמוד 10 שורה 6).

בחקירתו הנגדית העיד נהג האופנוע, כי נסע "באמצע של התיב שלי" (עמוד 10 שורות 23-24), ו"כשני נכנסתי בו הוא היה באמצע התיב. ... אסירי ציון זה איפה שהחנייה, כן, הוא היה כבר עם הפנים לשם." (עמוד 10 שורות 29-32); וכשעומת עם הטענה "שאם הוא היה עם הפנים לשם כמו שאתה מתאר לאסירי ציון אז היית צריך לפגוע לו באחת הדלתות קדמית או אחורית ואני מראה לך שגם השוטר צילמה שהפגיעה היא בחלק הקדמי?", השיב נהג האופנוע: "זה מה שקרה לרכב? לא הגיוני. ... לפי דעתי פגעתי בו באזור הגלגל הימני." (עמוד 11 שורות 2-7); וכשעומת עם טענת הנאשם כי הוא זה שסטה לתיב הנאשם, השיב: "אם סטייתי לתיב אז איך זה הגיוני שפגעתי בו ועפתי לתיב שלי לצד ימין? וגם זה לא הייתה תאונה חזיתי. ... אני זוכר את המפגש. ... אני באמת לא זוכר (אם יש קו הפרדה באמצע, ע.פ.) ... הייתי בתיב שלי. אני זוכר שאני הייתי בצד ימין והוא בא מצד שמאל. לא קשה לדעת על איזה תיב אתה." (עמוד 11 שורה 30 - עמוד 12 שורה 8).

מצאתי את עדותו של נהג האופנוע המעורב אמינה ועניינית, והתרשמתי כי היא משקפת את תהליך התרחשות התאונה כפי שאירע, תוך שהוא אינו מקצין את הדברים; ואיני סבורה, כי יש בעובדה שנהג האופנוע היה מעורב בעברו בתאונות נוספות, כדי לפגום במהימנותו; ועדותו מהימנה עלי.

עדותו של נהג האופנוע גם תואמת את ממצאי דו"ח הבוחנת המשטרתית; ועדותו בדבר פגיעה "בחלק הקדמי של הרכב איפה שהגלגל ימין", "באזור הגלגל הימני" אינה מהווה סתירה או אי-התאמה לחומר הראיות, אלא מדובר בתיאור של אדם פשוט שאינו מומחה את העובדה שמקום הפגיעה הוא בצד ימין; תיאור שאומת בממצאים שתיעדה הבוחנת בדבר נזק תאונתי ברכב הנאשם "בחזית כולל פגוש קדמי, גריל. מעיכה על מכסה המנוע צד ימין. מעיכה בכנף קדמי ימין", כפי הנראה בבירור בתמונות בלוח התצלומים ובדיסק 8/ת. גם טענת נהג האופנוע כי רכב הנאשם "כשני נכנסתי בו הוא היה באמצע התיב" נתמכת בפגיעה בצידו הימני של הרכב; ומקובלת עלי עדותו של רוכב האופנוע "אם סטייתי לתיב אז איך זה הגיוני שפגעתי בו ועפתי לתיב שלי לצד ימין? וגם זה לא הייתה תאונה חזיתי".

12. עדות הנאשם -

גרסתו הראשונה של הנאשם לאחר האירוע תועדה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר עובדיה (ת/1): "אני נסעתי משמה לאט לאט בקושי נסעתי ופניתי פה ... עם וינקר עם הכל ... ולא יודע מאיפה הוא בא, לא אורות לא שום דבר ... הוא כנראה בא משמה ... לא ראיתי שום אורות", ו"הוא פגע בי בקדימה ... רגע אני עוד לא פניתי ... עוד לא פניתי ... פגע לי בדיוק בזה תסתכלו".

בדו"ח הפעולה ת/1 תיארה השוטרת עובדיה, כי הנאשם "מסר לי כי הוא הגיע מכיון תחילת רחוב יצחק בן צבי ובא לפנות שמאלה לאסירי ציון ציון כי אותה וברגע שבא לפנות שמע בום מסר כי לא ראה את האופנוע שהגיע כי לא היו לו אורות מקדימה לטענתו".

למחרת האירוע ביום 11.8.20 בשעה 14:29, נחקר הנאשם תחת אזהרה בתחנת המשטרה והודעתו במשטרה הוגשה וסומנה ת/3. בחקירה זו מסר הנאשם כי הוא מעוניין להתייעץ עם עו"ד ויחזור לחקירה.

גרסתו של הנאשם נגבתה ביום 26.8.20 בחקירתו תחת אזהרה בתחנת המשטרה, לאחר שהתייעץ עם בא כוחו, והודעתו במשטרה הוגשה וסומנה ת/4. בחקירה זו מסר הנאשם "אני נהגתי מרחוב ביאליק ברחוב בן צבי, ברמזור פניתי ימינה בביאליק ליצחק בן צבי והתכוונתי לפנות לרחוב אסירי ציון. עצרתי לפני הפניה שמאלה והסתכלתי אחורה אם אין רכב שלא עוקף אותי והסתכלתי קדימה וראיתי שנוסע אופנוע, הייתה עצירה מוחלטת שלי והוא נכנס לי באמצע של הרכב. אם את טוענת שאני פניתי אז הוא לא היה נכנס לי באמצע של הרכב. וזהו." (ת/4 שורות 8-11). עוד מסר הנאשם, כי "לא היה חם מאוד, כבר היה 21:00-21:10 בערך. ראות לילה רגילה, כביש אספלט רגיל. ... האטו כמעט חדש, שנתיים. ... לא היו עוד רכבים בכביש חוץ ממני ומהאופנוע." (שורות 13-21); והאופנוע היה במרחק "אני חושב שהיה 100 מ' בערך" (שורות 22-23); והאופנוע נסע עם אורות דולקים "כן" (שורות 24-25); וגם הוא נהג עם אורות דולקים "ברור" (שורות 26-27); ולפני התאונה הוא עצר "בצד שלי. ... פה ציירתי, לפני הקו הפרדה, אמנם בקושי רואים את הקו. ... לא הרבה. שניות." (שורות 28-33); והאופנוע פגע בו "במרכז של הקדימה איך שראיתי, אולי קצת שמאלה, את צילמת." (שורות 34-35); והוא הזיז את הרכב לאחר התאונה "שלא יהיה עוד תאונה שם" (שורות 36-37); והאופנוע "לא הזיז אותו, לא ראיתי את זה. הוא לא הפריע, הוא הפריע אבל לא כל כך כמו שלי. אבל מי היה מזיז, הבחור נפגע." (שורות 38-40); והמגע היה "רק האופנוע, הרוכב עצמו לא נפל האוטו. ... הוא נפל מצד ימין של הרכב שלי." (שורות 43-46); וכשעומת עם הטענה שלפי הנזק ברכב הרכב היה בזוית שמאלה בזמן המגע עם האופנוע, השיב: "קצת היה אבל לא פניתי. התכוונתי. עוד לא עברתי את הקו. ... יש קו מקווקו. ... יש קו חלש. מה אם אין קו? חייב להיות קו. בקושי רואים אותו אבל יש." (שורות 47-52); ולטענתו סטיית האופנוע אליו היתה "פתאומית ... שראיתי הוא סוטה לא היה לי בראש להעריך את המרחק. 10 מטר, 20 מטר, לא יודע. (שורות 53-56); והוא לא עשה דבר כשהאופנוע התחיל לסטות "שום דבר, הייתי קפוא. מה יכולתי לעשות שאני עומד. ... לא (צפר) ... הייתי בהלם." (שורות 57-62). כשעומת הנאשם עם הטענה שלפי גרסתו שהאופנוע סטה אליו, האופנוע היה צריך לעצור אחרי התאונה בנתיב שלו, השיב: "האופנוע פה, היה אחרי התאונה (מצביע על הציור שהביא לי על נתיב שבוא הוא נסע ולא האופנוע). לא מצאתי את האופנוע בנתיב שלי? כשאני פניתי את הרכב אחרי התאונה הוא היה פה, על הצד שלי (מצביע על נתיב נסיעתו בציור שהביא לי). ... לא יודע. מהמכה הוא זז, לא? ... מהמכה, לא יודע. מכה חזקה הייתה." (שורות 63-77); וכשעומת עם גרסת נהג האופנוע שלא עצר לפני הפניה שמאלה, השיב: "אני אמרתי שאני עצרתי." (שורות 82-83).

שרטוט הנאשם הוגש וסומן ת/5.

הנאשם בעדותו בבית המשפט העיד, כי "נסעתי בהלל יפה ומהלל יפה זה עובר לבן צבי ורציתי לפנות לאסירי ציון. אני התכוונתי לפנות מאלה אבל ראיתי מרחוק אופנוע ועצרתי. הוינקר היה שמאלה כמוכן, עצרתי, והסתכלתי אחורה שאין לי מכונית, שלא תהיה תאונה. וראיתי שהיה משהו עם אור אחד אז הבנתי שזה אופנוע ולא רכב נוסע, ומתקרב מתקרב

נהייתי מיד ככה בהלם כזה ושמעתי מכה חזקה באמצע של החזית של הרכב. ממש במספר של הרכב. המספר התקמט ואחר כך החלפתי אותו. ויצאתי מהרכב וראיתי מה קרה. ראיתי שהוא הרוכב שוכב על הרצפה בצד שלי והאופנוע בצד השני. נבהלתי ולא ידעתי מה לעשות. היה ריק. אף אחד לא היה. אחר כך באו הרבה אנשים. אני מהר מה שחשבתי זה לא ידעתי שעל פי החוק לא צריך להזיז את הרכב. אחר כך הסבירו לי. הזזתי את הרכב לרחוב אסירי ציון בחנייה שם. הזזתי כי פחדתי שיהיו תאונות, כי יש כביש, יש מכוניות גדולות קטנות, משאיות. הייתי בהלם, ישבתי על הרצפה, המדרגה ליד הרכב עד שבא אמבולנס ואחר כך באה השוטרת, הבוחנת ושאלה מי הנהג ומצאה אותי והתחילה לשאול אותי שאלות. ... אני חושב די הרבה, 20 דקות לפחות אם לא יותר, לא היה לא בראש בדיוק. הייתי בהלם עוד. אני נוהג משנת 1974 פה בישראל. ולא היה לא תאונה אפילו לא קרוב לזה. בכלל לא היו לי תאונות. מכה פה ושם, רכב אחר בלי משטרה, בלי שום דבר. הרשעות כמעט אין לי, רק משהו קטן בדקו במשטרה רצו לקחת את הרישיון אבל ראו שאני לא עברין תנועה, אז לא לקחו את הרישיון. הבוחנת לקחה בהתחלה את הרישיון אבל בה המנהל ובדק את ההיסטוריה שלי. הבוחנת בהתחלה הייתה לא יודע, יחס כזה עוינת או כמעט עוינת, כאילו אני עברין, כך אני הרגשתי. ... אחרי המקרה זה אני מאשימים אותי, אני כבר אשם, על המשטרה, אני לא סומך על המשטרה." (עמוד 24 שורה 31 - עמוד 25 שורה 19).

בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי כשבא לפנות שמאלה ראה "שהכביש לא היה ריק, אז לא יכולתי. יש זכות קדימה. ... כן, עצרתי לרגע, קצת נוסעים לאט וראיתי שיש רכב שנוסע ממולי אז עצרתי לגמרי. ... אבל לא פניתי אפילו לא במילימטר." (עמוד 26 שורות 1-12). עוד העיד הנאשם בחקירתו הנגדית, כי הבחין ברכב האופנוע ממרחק "בערך 100 מטר, פלוס מינוס, אולי פחות. ... שהוא נוסע במהירות, אני לא יודע כמה, 50, 60 זה היה מבהיל. ... ישבתי כמו... לא צפור זה לא בטבע שלי, והייתי בהלם במקרה הזה. אני הייתי במצב שאני לא מאחל לאף אחד, מזל שזה לא היה רכב אלא אופנוע." (עמוד 26 שורות 19-31).

כשעומת עם דבריו בחקירתו במשטרה, השיב: "אני לא זוכר, זה היה מלפני כמעט שנתיים את הדקויות בשאלות שלך.", ואישר כי זכר אז יותר טוב "אני חושב שכן. שנתיים בכל זאת זה זמן." (עמוד 26 שורות 13-18); וכשעומת עם דבריו בשטח לשוטרת, השיב: "שחשבתי שלא היו אורות כי אחרי התאונה שיצאתי וראיתי את האופנוע על הרצפה והאורות לא היו דלוקים, אנשים כבר באו, אולי מישהו אמר משהו, אחר כך בדיעבד נזכרתי שהיה אורות, שאחרת לא הייתי רואה אותו. ... יכול להיות שאמרתי אבל ראיתי אחר כך שהאופנוע על הרצפה שהאור לא היה דלוק ואולי בגלל זה אמרתי. הראש שלי לא היה במקום אחרי התאונה. בסוף שקצת התקררתי אז נזכרתי שכן היו אורות וראיתי." (עמוד 27 שורות 1-9). לאחר התאונה, העיד הנאשם, "אני בדיוק לא יודע, אני הייתי בהלם וישבתי על הרצפה אבל האמבולנס הגיע לפני השוטרת. השפריצו עלי מים, ורצו לקחת אותי לבית חולים. ... אמרתי שהמשטרה הגיעה. האמבולנס הגיע קצת לפני. אבל אנשים באו, כל עובר ברחוב. ... אני הייתי בהלם. רק רגע אחד שיצאתי מהרכב אחרי התאונה שראיתי את האופנוע שם על הרצפה ואת הרוכב על הרצפה מצד השני וזהו. נכנסתי לרכב, ישבתי רגע ולא יודע אפילו איך הזזתי את הרכב." (עמוד 27 שורות 11-20). באשר להזזת האופנוע, העיד הנאשם: "אני לא הסתכלתי, רק ראיתי ברגע אחד שיצאתי מהרכב, ראיתי בנאדם שוכב, והאופנוע גם על הרצפה. וזהו, וזה מה שהעיניים ראו. אני לא יודע אם הראש ראה. או שנדמה לי שהלכתי אליו קצת. נדמה לי אני לא בטוח. עכשיו אני נזכר שאמרו לי שלא לגעת בו. ... לא שוטרת, אנשים אמרו. ... כן. לא הוזז. אנשים אמרו אל תגע שזה יותר גרוע. אמבולנס יבוא. ויותר לא ראיתי לא אמבולנס, רק שמעתי את הצפירות וישבתי שם במקום שלי, ובאה אלי השוטרת." (עמוד 27 שורות 23-31).

הנאשם אישר את פגיעת רוכב האופנוע במכסה המנוע "כן, באמצע. גם במכסה. גם במספר שעוד יותר נמוך. אם

נמדוד בערך את המרחק כמעט 100 אחוז באמצע אולי סנטימטר לפה או לשם. (עמוד 28 שורות 1-2); וכשעומת עם מסקנת הבוחנת כי המגע בין הרכבים היה בנתיב הנסיעה של האופנוע, השיב: "איך זה? אני עמדתי בדיוק מול נתיב הנסיעה שם? איך זה יכול לקרות? אני אומר בטח שלא. זה רק אם אני עומד ממולו." (עמוד 28 שורות 3-6); והכחיש את עמידת רכבו קצת בזווית לשמאל "לא, לא היה בזווית לשמאל" (עמוד 28 שורות 7-8); וכשעומת עם דבריו בחקירתו במשטרה, השיב: "אמרתי אולי הרבה דברים שהראש שלי לא היה, שאפילו עכשיו כשאת חוקרת אותי אז אני גם לא. לא פניתי. המכה מראה הכל. כל הדיבורים פה לא לענין. איך יכולתי לעמוד בדיוק, היא ראתה, מישהו ראה? רק המכה מראה. והאופנוען אמר שבכלל הוא פגע בי בגלגל. אז אם בגלגל אז בכלל הייתי עומד שמאלה." (עמוד 28 שורות 10-13); וכשנשאל באיזה נתיב היה האופנוע אחרי התאונה, השיב: "האופנוע בצד שמאל והרוכב בצד ימין. אני לא זוכר באיזה נתיב. בנתיב שלי כמובן.", וכשהאמבולנס והשוטרת הגיעו "אני לא הייתי שם. ישבתי בצד, ליד האוטו, בערך 40, 50 מטר." (עמוד 28 שורות 14-17).

התרשמתי, כי הנאשם מסר את עדותו בפני בכדי להרחיק עצמו מן העבירות; זאת בשים לסתירות ולהתפתחות בגרסאותיו תוך שהוא מקצין ומשנה את הדברים ככל שהתקדמה החקירה; וגרסתו אינה מתיישבת עם הדברים שמסר לשוטרת במקום האירוע, ולא בעדותו במשטרה; והיא אינה מתיישבת עם הראיות האובייקטיביות בתיק.

מכל אלה אני סבורה, כי גרסתו של הנאשם אינה אמינה, ואין לייחס לה משקל.

13. לא נעלמו מעיני טענות ההגנה על מחדלי חקירה באשר לבדיקת מצלמות ואפשרות הזזת האופנוע, אך אין בידי לקבלן.

"כידוע, מחדלי חקירה כשלעצמם אינם מספיקים לשם זיכוי נאשם. על מנת לבסס ספק סביר ולהביא לזיכוי של המערער נדרש מחדל מהותי המקפח את הגנתו והיורד לשורש העניין" (ע"פ 7162/19 דוד ראש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.01.2021)); ו"הקביעה כי התקיימו מחדלי חקירה בעניינו של פלוני אינה מביאה באופן אוטומטי לזיכוי. בכל מקרה ומקרה מעריך בית המשפט באופן פרטני את השפעתם והשלכותיהם של מחדלי החקירה." (ע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.01.2012)).

לפיכך, יש לבחון את מכלול הראיות, והאם בשקלול הראיות והמחדלים, הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר.

בעפ"ת (מחוזי מרכז) 50565-03-15 אברהם כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.05.2016): קבע בית המשפט המחוזי כי, למרות מחדליו של הבוחן מלבצע את כל הבדיקות הנדרשות, הרי שדי בממצאים שנקבעו כדי להביא למסקנה שהמערער התרשל בנהיגתו. נקבע, כי "אין מחלוקת שהבוחן לא ביצע את כל הבדיקות המפורטות בדף ההנחיות. אך בעובדה שלא בוצעו כל הבדיקות, אין בה כשלעצמה להכריע בשאלה אם ניתן לקבוע ברמה שמעבר לספק סביר שהמערער התרשל בנהיגתו ובכך גרם לתאונה. שאלה הרלוונטית היא האם די בממצאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא, על יסוד דברי המערער, בדיקות הבוחן, החישובים שערך והתמונות שצילם כדי להגיע למסקנה שהמערער התרשל בנהיגתו, או שמא החסר בבדיקות אינו מאפשר לקבוע כך היה. על שאלה זו ענה בית משפט קמא בחיוב ואף אנו סבורים כך." פסק דינו של בית המשפט המחוזי אושר ע"י בית המשפט העליון, ובקשתו של המערער לרשות ערעור נדחתה. ראו ע"פ 5112/16 אברהם כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.07.2016).

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 31447-02-20 שלומי בן סימון נ' מדינת ישראל (נבו, 02.04.2020).

וכך בענייננו, גם אם נפלו פגמים מסוימים בחקירת התאונה, והבוחנת לא בדקה את המצלמות עליהם דיווחה השוטרת עובדיה, הרי שאין הם יורדים לשורשו של עניין ואין בהם כדי להשפיע ולהכריע בשאלה אם ניתן לקבוע ברמה שמעבר לספק סביר שהנאשם נהג בחוסר זהירות בכך שהחל לפנות שמאלה מבלי שנתן זכות קדימה לרכב המעורב שהגיע מול כוון נסיעתו, ובכך גרם לתאונה.

גם הטענה, כי קיימת אפשרות שרכב האופנוע הוזז במקום התאונה, לא הוכחה ומבוססת על השערות ספקולטיביות שאינן מתיישבות עם הראיות האחרות שהובאו בפני, לרבות הודעת הנאשם עצמו (שורות 39-40 לת/4); ואין בה כדי להקים ספק אמיתי שיעורר ספק סביר.

אני סבורה, כי מכלול העדויות שהוצגו, לרבות עדות נהג האופנוע התואמת את הממצאים האובייקטיביים בזירה כפי שתוארו על ידי הבוחנת, תומכות בתהליך התרחשות התאונה כמתואר בכתב האישום, ומקימות תשתית ראייתית מוצקה ומספיקה להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר; וכפי עדות הבוחנת, גרסת הנאשם: "לא מתיישבת עם ממצאי השטח" (עמוד 20 שורה 2); ולא מצאתי כי המחדלים עליהם הצביע הסניגור הביאו לקיפוח הגנת הנאשם, או כי מדובר במחדלי חקירה מהותיים היורדים לשורש העניין ויש בהם להקים ספק סביר באשמתו.

14. בנסיבות אלה, בהינתן מכלול הראיות והמחדלים בתיק כפי שפורטו לעיל, אני סבורה, כי די בתשתית העובדתית שהוצגה בפני כדי לבסס את אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו מעל לכל ספק סביר.

15. לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, אי מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה בניגוד לתקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה, והתנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, במעמד הצדדים